

Sygnatura akt VI Ka 171/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 maja 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r.

sprawy **Z. K. (1) /K./** ur. (...) w Ś.,

syna P. i Ł.

oskarżonego z art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 9 stycznia 2015 r. sygnatura akt VI K 873/14

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 171/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 stycznia 2015r., sygn.akt VI K 873/14, apelację wniósł prokurator.

Zaskarżył orzeczenie na niekorzyść oskarżonego Z. K. (1) zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna warunkująca możliwość skorzystania przez oskarżonego z warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy właściwości osobiste sprawcy i dotychczasowy tryb życia nie dają podstaw do stosowania tej instytucji, a nadto brak jest podstaw do przyjęcia, że środki probacyjne spełnią swe cele zapobiegawcze i wychowawcze zapobiegając powrotowi oskarżonego do przestępstwa..

Stawiając taki zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji.

Podkreślana przez apelującego okoliczność obciążająca w postaci uprzedniej karalności oskarżonego nie wyłącza sama przez się możliwości skorzystania wobec niego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, ustawodawca takiej możliwości nie wykluczył nawet w stosunku do osób odpowiadających w warunkach recydywy, jest to zatem uzależnione od uwarunkowań konkretnego przypadku, z uwzględnieniem jego szczególnej specyfiki, a z taką ma się do czynienia w niniejszej sprawie.

Nie ujmując niczego z naganności zachowania oskarżonego, który kolejny raz – jak zasadnie podniósł apelujący - dopuścił się przestępstwa o tożsamej kwalifikacji prawnej, należy mieć w polu widzenia uwarunkowania przypisanego oskarżonemu występku.

U podstaw popełnienia czynu niewątpliwie leży bardzo trudna sytuacja materialna Z. K.. Oskarżony nie posiada stałej pracy i stałych dochodów. Jednocześnie jednak jest osobą zarejestrowaną w PUP, a więc wykazującą zainteresowanie i gotową do uzyskania stałego zatrudnienia. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych, a wysokość uzyskiwanych tą drogą dochodów nie jest wystarczająca.

Chociaż nie stanowi to dla oskarżonego usprawiedliwienia, pobieranie energii elektrycznej bez układu pomiarowego / w mieszkaniu oskarżonego o bardzo niskim standardzie licznik prądu został zdemonstrowany/ niewątpliwie wynikało z realizacji potrzeb życiowych, którym oskarżony legalnie nie był w stanie sprostać ze względów finansowych.

Analiza danych o karalności J. K. wskazuje, że jego konflikt z prawem zasadniczo ma związek właśnie z sytuacją materialną warunkowaną pewną nieporadnością życiową oskarżonego.

Okoliczności powyższe, przy uwzględnieniu wagi czynu - ocenianej zwłaszcza przez pryzmat wysokości szkody - nie wskazywały na celowość wymierzenia oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności, gdyż byłaby ona, przez element dolegliwości, niewspółmiernie surową, przekraczającą stopień społecznej szkodliwości przestępstwa i stopień winy sprawcy.

Wymaga także podkreślenia, iż okres próby wyznaczonej w związku z ostatnim skazaniem oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w sprawie VI K 1305/12 upłynął o tyle pomyślnie dla oskarżonego, że nie doszło do zarządzenia wykonania orzeczonej w tej sprawie kary pozbawienia wolności.

Mając to wszystko na względzie Sąd Okręgowy podzielił stanowisko sądu o quo, co do zasadności zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Zdaniem sądu odwoławczego kara w takim kształcie, przy uwzględnieniu pozostałych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku, jawi się jako reakcja karna adekwatna do charakteru czynu przypisanego oskarżonemu, jego wagi i okoliczności popełnienia.

Nieuwzględnienie apelacji skutkowało obciążeniem kosztami procesu za postępowanie odwoławcze Skarbu Państwa.